

har udpeget den voldgiftsdommer, mod hvem der gøres indsigelse.

Stk. 3 angår sagens behandling og giver retten mulighed for at behandle anmodningen på den måde, retten finder mest hensigtsmæssig. Udgangspunktet er, at sagen afgøres på skriftligt grundlag, og modparten og i givet fald andre, som har retlig interesse i anmodningen, skal som minimum have lejlighed til at fremkomme med et skriftligt svar. Retten fastsætter fristen for skriftlige svar og kan bestemme, at yderligere processkrifter skal udveksles. Retten kan endvidere anordne mundtlig forhandling. Anvendelse af digital kommunikation i forbindelse med en skriftlig behandling reguleres af retsplejelovens almindelige regler, jf. den nævnte lov nr. 447 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven mv.

Efter *stk. 4* træffer retten afgørelse ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37. Behandles anmodningen af landsretten eller Sø- og Handelsretten, kan kendelsen således kun kæres med Procesbevillingsnævnets tilladelse, jf. retsplejelovens § 392, stk. 2.

Det fremgår af 2. *pkt.*, at afgørelser om udpegning af voldgiftsdommere efter voldgiftslovens § 11, stk. 3, dog ikke kan kæres.

For anmodninger efter § 5 betales en retsafgift på 400 kr., jf. retsafgiftslovens § 14, stk. 1, 2. *pkt.*, og lovforslagets § 42.

Der henvises i øvrigt til *pkt. 5.14* i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2

Kapitel 2 om voldgiftsaftalen indeholder regler om, hvilke tvister der efter deres art kan afgøres ved voldgift (§ 6), og om, at en voldgiftsaftale skal angå et bestemt retsforhold, og at i sager om forbrugeraftaler er en forudgående voldgiftsaftale ikke er bindende for forbrugeren (§ 7). Kapitlet indeholder endvidere regler om forholdet mellem voldgiftsaftaler og voldgifts-sager og retssager (§ 8) og om foreløbige retsmidler og tvangsfuldbyrdelse ved domstolene (§ 9).

Kapitlets regler kan ikke fraviges ved aftale. Kapitlets regler finder anvendelse på al voldgift, dvs. både voldgift, der finder sted i Danmark, voldgift, der finder sted i udlandet, og voldgift, hvor det endnu ikke er fastlagt, hvor voldgiften skal finde sted.

Til § 6

Bestemmelsen angiver, hvilke tvister der efter deres art kan afgøres ved voldgift. Modelloven regulerer ikke direkte dette spørgsmål, men forudsætter i flere bestemmelser, at der findes regler herom.

Bestemmelsen gælder, hvad enten voldgiften finder sted her i landet eller i udlandet, eller det endnu ikke er fastlagt, hvor voldgiften skal finde sted, jf. § 1, stk. 2, og bemærkningerne hertil. Bestemmelsen kan ikke fraviges ved aftale, heller ikke ved en aftale om anvendelse af fremmed ret (dvs. bestemmelsen er internationalt præceptiv).

Bestemmelsen går ud på, at voldgift kan aftales i retsforhold, som parterne har fri rådighed over, medmindre andet er bestemt.

Forbeholdet om, at andet kan være bestemt, tager sigte på, at det i anden lovgivning kan være fastsat, at bestemte tvister ikke kan afgøres ved voldgift. Som eksempel kan nævnes, at lejelovens § 112 a udelukker voldgift for tvister om beboelseslejemål.

Den foreslåede § 6 er i overensstemmelse med gældende ret. Udgangspunkter er således fortsat, at parterne kan aftale voldgift vedrørende alle civilretlige forhold, som parterne har fri rådighed over (dispositive sager).

Hvad parterne ikke kan indgå aftale om (indispositive sager), kan de heller ikke indgå voldgiftsaftale om. Særligt inden for familierettens område vil adgangen til at indgå aftale om voldgift derfor ofte være udelukket, f.eks. om afgørelse af spørgsmål vedrørende faderskab, adoption, forældremyndighed, samvær eller ægteskabs ophævelse.

Voldgift kan endvidere fortsat ikke aftales i tvister reguleret af offentligtretlige regler, som varetager almene interesser, jf. Højesterets dom gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1999 side 829.

Voldgift er derimod ikke i sig selv udelukket, blot fordi tvisten er helt eller delvis reguleret af regler, der ikke kan fraviges ved *forudgående* aftale (præceptive regler). Det gælder bl.a. meget forbrugerbeskyttende lovgivning, hvor voldgift således ikke efter sagens *art* vil være udelukket. Derimod foreslås der en særskilt regel om, at forudgående voldgiftsaftaler i sager om forbrugeraftaler ikke er bindende for forbrugeren, jf. § 7, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Der henvises i øvrigt til *pkt. 5.5* i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Bestemmelsens *stk. 1* angår parternes adgang til at aftale voldgift for allerede opståede tvister eller fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold i eller uden for kontraktforhold. Denne regel er i overensstemmelse med modellovens art. 7, stk. 1. Modellovens art. 7, stk. 2, kræver, at voldgiftsaftaler indgås skriftligt. Justitsministeriet har ikke fundet grundlag at medtage et sådant formkrav i voldgiftsloven.